

RAADSVOORSTEL:

2010-2011

Ons kenmerk: HV 11.2574809

Registratienummer : GR 11.

Ingekomen op :

Onderwerp: Individuele voorzieningen Wmo: Verordening, Besluit en Verstrekkingenboek per 1 juli 2011

Groningen, **21 APR 2011**

Aan de raad,

Wij hebben in de afgelopen jaren meerdere malen met u gesproken over eigen bijdrage beleid voor individuele voorzieningen die in het kader van de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) verstrekt worden.

We beginnen dit raadsvoorstel met een korte samenvatting van het proces vanaf 2008 tot nu.

Proces vanaf 2008.

Februari 2008 Wmo Meerjarenprogramma 2008-2010.

In dit programma staat dat mensen die zo lang mogelijk zelfstandig willen zijn, daarvoor de mogelijkheden moeten krijgen. Maar ook dat zij er zelf voor verantwoordelijk zijn dat zij zaken die zij zelf kunnen oplossen, ook zelf oplossen. De gemeente Groningen moet in alle onderdelen van de Wmo zoeken naar de mogelijkheden en de grenzen van het vergroten van de eigen verantwoordelijkheid van mensen. Vanuit die invalshoek was als een van de (sub)doelen in het programma dat eigen bijdrage beleid zou worden voorbereid.

December 2009 Uitgangspunten en randvoorwaarden.

De eerste inhoudelijke bespreking van het eigen bijdrage beleid vond plaats in december 2009 naar aanleiding van onze brief HV 09.2086783 d.d. 24 november 2009. We bespraken de redenen voor nieuw eigen bijdrage beleid, waaronder de noodzaak om het beroep op de Wmo betaalbaar te houden. Een andere reden was dat we, in aansluiting op het gedachtegoed van de Wmo, van de burger wilden gaan vragen zaken die hij zelf kan oplossen, ook zelf op te lossen. We bespraken de relevante wettelijke kaders en de uitgangspunten voor het nieuwe beleid. De discussie over dit beleid werd verschoven naar een tijdstip ná installatie van de nieuwe raad en het nieuwe college.

Maart 2010 Nieuwe Verordening (per 1-1-2011) die beter aansluit bij de Wmo.
 Met de in maart 2010 aangeboden en door u vastgestelde nieuwe Verordening Individuele Wmo voorzieningen werd beter aangesloten bij het gedachtegoed en begrippenkader van de Wmo en bij de bijbehorende jurisprudentie, waaronder de nadere invulling van het begrip "compensatieplicht". Er is inhoud gegeven aan de kantelinggedachte van de Wmo zoals deze door de VNG is uitgewerkt.
 Kernbegrippen in de Verordening zijn: maatwerk, te bereiken resultaten en eigen verantwoordelijkheid. De leesbaarheid van deze Verordening is sterk verbeterd. Vooruitlopend op het nieuwe eigen bijdrage beleid tenslotte, werden al enkele wijzigingen doorgevoerd die deze Verordening meer eigen bijdrage proof moesten maken. In maart meldden we dat we ook het Verstrekkingenboek beter wilden laten aansluiten bij Wmo (en Verordening).

Oktober 2010 Contourenbrief.

In oktober 2010 hebben wij met u van gedachten gewisseld over de in onze brief HV 10.2374023 d.d.16 september 2010 beschreven contouren van het eigen bijdrage beleid dat ons voor ogen staat. We zijn toen dieper ingegaan op de wettelijke kaders, op het huidige eigen bijdrage beleid, op de redenen waarom dit bijgesteld moet worden en op de uitgangspunten waarbinnen dat moet gebeuren. Daarna hebben we de contouren besproken van het nieuwe beleid. Ook de financiële effecten en de betrokkenheid en visie van de adviesorganen kwamen aan de orde. Tijdens de raadscommissievergadering van oktober is wethouder Visscher onder meer ingegaan op hoe we ervoor zorgen dat de voorzieningen toegankelijk blijven. We gaan daar later in deze brief nader op in. Dat geldt ook voor de manier waarop we ervoor gaan zorgen dat mensen die een eigen bijdrage voor een Wmo voorziening moeten betalen, zo min mogelijk last ondervinden indien zich uitvoeringsproblemen binnen de organisatie van het CAK voordoen.

December 2010 Concepten Verordening, Besluit en Verstrekkingenboek.

In december 2010 hebben wij u geïnformeerd over de wijze waarop wij het nieuwe eigen bijdrage beleid, geheel conform de contouren en uitgangspunten zoals die in de raadsbrief van september 2010 waren geformuleerd, hebben verwerkt in Verordening, Besluit en Verstrekkingenboek (brief HV 10.2484035 d.d. 24-12-2010). Voor het Verstrekkingenboek gold dat niet het eigen bijdrage beleid de belangrijkste reden voor wijziging was, maar het feit dat we een betere aansluiting wilden realiseren tussen Verstrekkingenboek, Verordening en Wmo. De concepten van Verordening, Besluit en Verstrekkingenboek zijn toen voor u ter inzage in de visietrommel gelegd. Verder hebben wij de concepten ter inspraak voorgelegd aan het Platform Wmo, de adviesraad voor het gehandicaptenbeleid en de ouderenraad, en ter informatie naar het SOOG (Stedelijk Overleg ouderenbonden Groningen) verstuurd.

Maart 2011 Communicatie naar cliënten.

In maart 2011 tenslotte, hebben we u geïnformeerd over de manier waarop we de inwoners met een Wmo voorziening, informeren over het voorgenomen beleid en over wat dat mogelijk voor hen gaat betekenen. Uiteraard hebben we in alle verzonden informatie steeds duidelijk aangegeven dat de raad van de gemeente Groningen nog een besluit moet nemen.

Dit voorstel.

Met dit raadsvoorstel leggen we de documenten waarin alle beleidswijzigingen geregeld zijn, ter besluitvorming aan u voor. We gaan in op al die zaken die van belang zijn om een weloverwogen besluit te kunnen nemen. We beginnen in paragraaf 1 met de beschrijving wat het nieuwe eigen bijdrage beleid precies gaat inhouden. In paragraaf 2 gaan we in op het inspraakproces. Daarna bespreken we de documenten waarin het beleid is vastgelegd (paragraaf 3). We geven in paragraaf 4 aan hoe we ervoor willen zorgen dat de communicatie tussen mensen die een eigen bijdrage moeten gaan betalen en het Centraal Administratie Kantoor (CAK) soepel kan verlopen. We besteden in paragraaf 5 aandacht aan de waarborgen voor het toegankelijk houden van de voorzieningen. Paragraaf 6 gaat over de communicatie over het nieuwe eigen bijdrage beleid. In paragraaf 7 leggen we een relatie met de bezuinigingstaakstelling. In paragraaf 8 tenslotte, gaan we in op de formele besluitvorming.

1 Het nieuwe beleid concreet gemaakt.

Overall principe.

Op dit moment wordt alleen voor huishoudelijke hulp een eigen bijdrage gevraagd. We willen nu daarnaast in principe voor alle woon- en vervoersvoorzieningen een eigen bijdrage gaan vragen. Er is geen reden om puur vanwege de aard van de voorziening, voor de ene voorzieningensoort wel eigen bijdrage beleid te voeren, en voor de andere niet, immers al deze voorzieningen dragen eraan bij dat mensen zolang mogelijk zelfstandig kunnen zijn en kunnen participeren in de samenleving. Het effect is dat voor alle gebruikers van een Wmo voorziening eenzelfde eigen bijdrage beleid geldt. De hoogte van de eigen bijdrage willen we, net als bij huishoudelijke hulp al het geval is, gelijk stellen aan de Maximale periodebijdrage tenzij deze hoger is dan de kosten van de voorziening; in dat geval is de eigen bijdrage gelijk aan de kosten van de voorziening. Tenslotte willen we de eigen bijdrage vragen voor de wettelijk maximale duur. Bij verstrekking van woningaanpassingen en van andere voorzieningen die we in eigendom verstrekken is dit gedurende 3 jaar. In alle andere gevallen is dat zolang de voorziening gebruikt wordt, ook indien de voorziening al vóór 1 juli 2011 in gebruik was. Op het hierboven beschreven principe willen we wel enkele uitzonderingen maken. Die uitzonderingen zijn onder te verdelen in: uitzonderingen op wettelijke gronden, uitzonderingen op beleidsmatige structurele gronden en uitzonderingen op beleidsmatige incidentele gronden. Hieronder lichten we toe om welke voorzieningen het gaat en wat de reden voor de uitzondering is.

Uitzonderingen op wettelijke gronden.

De wetgever staat toe dat voor alle voorzieningen een eigen bijdrage gevraagd wordt behalve voor rolstoelen en voor voorzieningen voor kinderen tot 18 jaar. Ook mag geen eigen bijdrage gevraagd worden voor voorzieningen die vóór de inwerkingtreding van de regeling daaromtrent (lees: de ingangsdatum van de nu voorliggende verordening, zijnde 1 juli 2011) in eigendom zijn verstrekt.

Uitzonderingen op beleidsmatige structurele gronden.

In de contourenbrief van september 2010 was daarnaast al genoemd dat we geen eigen bijdrage gaan vragen voor de Wmo taxipas (collectief vervoer). Hiervoor wordt geen

extra eigen bijdrage gevraagd omdat mensen daarvoor al een bijdrage in de vorm van een ritprijs betalen. Ook al aangegeven in de contourenbrief was dat we voor een financiële tegemoetkoming voor verhuis- en inrichtingskosten niet gedurende 3 jaar, maar slechts gedurende 2 jaar een eigen bijdrage opleggen (de relatie tussen de gebeurtenis van de verhuizing en het betalen van de eigen bijdrage wordt anders in de beleving van de cliënt te onduidelijk).

Tijdens de uitwerking van het beleid bleek het noodzakelijk ook voor enkele niet veel voorkomende woonvoorzieningen een uitzondering te maken: woningaanpassingen in gemeenschappelijke ruimten (die zijn te moeilijk aan een individuele persoon toe te rekenen) en vergoedingen voor tijdelijke huisvesting en huurderving.

Uitzonderingen op beleidsmatige incidentele gronden.

In de contourenbrief van september 2010 spraken we de verwachting uit dat door een tijdige en toegankelijke communicatie geen gewenningsperiode voor bestaande cliënten noodzakelijk zou zijn. In onze brief van maart 2011 hebben we uiteengezet hoe we de inwoners van onze gemeente met een Wmo voorziening informeren over het voorgenomen beleid en over wat dat mogelijk voor hen gaat betekenen. Omdat we dit tijdig en op een toegankelijke manier gedaan hebben c.q. doen, is een gewenningsperiode niet noodzakelijk. Maar voor voorzieningen in eigendom die vóór 1 juli 2011 zijn aangevraagd en die ná 1 juli 2011 worden afgehandeld, is een kleine aanpassing op zijn plaats. Als deze aanvragen vóór 1 juli waren afgehandeld, *mag* gemeente op wettelijke gronden geen eigen bijdrage vragen. Als we het beleid op dit punt dus niet *iets* aanpassen, kunnen Stadjes denken: "Omdat de gemeente mijn aanvraag niet op tijd heeft afgehandeld, moet ik nu een eigen bijdrage betalen." Iets soortgelijks speelt bij woonvoorzieningen in bruikleen. Daarom hebben we besloten om voor deze voorzieningen alléén een eigen bijdrage te vragen indien deze ná 1 juli 2011 zijn aangevraagd.

De hoogte van de eigen bijdrage.

In de contourenbrief van oktober 2010 hebben we u geïnformeerd over de wettelijke kaders van de Wmo en Wet Tegemoetkoming Chronisch zieken en Gehandicapten (Wtcg) en over begrippen als Maximale periodebijdrage, verzamelinkomen en anticumulatie. Hierop gaan we in deze brief niet opnieuw in. Wel voegen we voor de duidelijkheid een bijlage bij deze brief (bijlage 1) waarin de methode om de eigen bijdrage uit te rekenen kort is toegelicht. De bijlage is geschreven in de vorm van uitleg aan iemand die een eigen bijdrage moet gaan betalen.

2 Inspraakproces en inspraakverslag.

Inspraakproces.

De adviesorganen zijn vanaf het allereerste begin betrokken bij de voorbereidingen van het nieuwe eigen bijdrage beleid. In alle brieven die wij u tot dusverre over het eigen bijdrage beleid gestuurd hebben (december 2009, oktober 2010, december 2010 en maart 2011), is aandacht besteed aan de manier waarop die betrokkenheid vorm kreeg. Wij zijn de adviesorganen zeer erkentelijk voor de kritische en constructieve wijze waarop zij hun bijdrage aan de beleidsvorming hebben geleverd.

Zoals ook in de inleiding van dit raadsvoorstel genoemd is, waren de wijzigingen in de Verordening en het Besluit vooral het gevolg van het nieuwe eigen bijdrage beleid. De belangrijkste wijzigingen in het Verstrekkingenboek hadden te maken met het feit dat er een betere aansluiting moest komen met de Verordening die op 1 januari 2011 is ingegaan. Ook bij de voorbereiding van de wijziging van het Verstrekkingenboek zijn de adviesorganen betrokken geweest. Zij hebben er aan bijgedragen dat dit Verstrekkingenboek nu logischer, compacter en beter te lezen en hanteren is voor zowel burgers als medewerkers. In eerste instantie is uitgebreid stilgestaan bij het huidige Verstrekkingenboek; later zijn concepten van het nieuwe Verstrekkingenboek besproken. In algemene zin is hierbij ook invulling gegeven aan de kantelinggedachte van de Wmo, zoals deze door de VNG is uitgewerkt. Compensatieplicht is nader uitgewerkt en als kernbegrippen gelden: maatwerk, te bereiken resultaten en eigen verantwoordelijkheid.

Uiteraard heeft ook een formeel inspraaktraject plaatsgevonden. Eind december 2010 hebben wij de concepten van de Verordening Individuele Wmo voorzieningen gemeente Groningen, het Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Groningen en het Verstrekkingenboek Individuele Wmo voorzieningen gemeente Groningen voor inspraak vrijgegeven aan het Platform Wmo, de adviesraad voor het gehandicaptenbeleid en de ouderenraad. Tevens zijn ze ter informatie naar het SOOG (Stedelijk Overleg ouderenbonden Groningen) gestuurd.

Tegelijkertijd met het formele inspraaktraject, hebben wij met de adviesorganen gesproken over de manier waarop wij mensen die een Wmo voorziening hebben, informeren over het nieuwe eigen bijdrage beleid en over wat dat mogelijk voor hen zou kunnen gaan betekenen. We hebben hen ook ons voornemen voorgelegd om voor voorzieningen in eigendom en woonvoorzieningen in bruikleen alléén een eigen bijdrage te vragen indien deze ná 1 juli 2011 zijn aangevraagd. Deze tijdelijke aanpassing (in het voordeel van de cliënt) is niet formeel in de inspraak geweest, maar heeft wel de instemming van de adviesorganen.

Inspraakverslag.

Bijlage 2 bij dit raadsvoorstel is het formele inspraakverslag. In het verslag zijn de reacties van de adviesorganen schematisch weergegeven. In aparte kolommen is te zien over welk onderwerp en over welk van de documenten de reactie gaat, wat de reactie behelst en wat daarop onze reactie is. Daar waar wij naar aanleiding van het commentaar van één van de adviesorganen wijzigingen hebben doorgevoerd in de concepten, hebben we dit in de kolom met onze reactie schuin gedrukt aangegeven. Hierna volgt een schets van het commentaar op het eigen bijdrage beleid en op de beleidsregels in het Verstrekkingenboek. Voor een compleet overzicht van de reacties van de adviesorganen, wordt verwezen naar het inspraakverslag (bijlage 2).

Eigen bijdrage beleid.

Men is tevreden over de wijze waarop men is betrokken bij de voorbereidingen van het beleid.

Er is bezorgdheid of mensen door het nieuwe beleid niet in de financiële problemen komen, waardoor de toegankelijkheid van de voorzieningen in gevaar komt. In samenhang daarmee wil men graag informatie over de inkomenseffecten van voorgenomen "Haagse maatregelen". Ook de wens om te waarborgen dat de gecumuleerde eigen

bijdragen de draagkracht niet te boven gaan, hangt hiermee samen. Aan al deze zaken besteden wij aandacht in paragraaf 5. Verder wordt ons verzocht ervoor te zorgen dat mensen zo min mogelijk "last" ondervinden van het CAK. Hier gaan we in de volgende paragraaf (4) nader op in.

De Adviesraad voor het Gehandicaptenbeleid gemeente Groningen geeft daarnaast aan voorstander te zijn van een eigen-bijdragen-vrij-beleid en wil dit standpunt in principe blijven hanteren. Wel ziet zij dat de gemeente "waarschijnlijk niet anders kan dan tot het heffen van meer eigen bijdragen over te gaan".

Beleidsregels in het Verstrekkingenboek.

Het commentaar op de beleidsregels in het Verstrekkingenboek raakt veel onderwerpen, het volledige verslag is te lezen in bijlage 2. In grote lijnen richt het commentaar zich op de vraag of de termen en de regels overal helder genoeg omschreven zijn, en of de gemeente de criteria niet te strak toepast.

Men vindt de leesbaarheid van de documenten sterk verbeterd maar doet een aantal aanbevelingen om die leesbaarheid nog verder te vergroten. Ook zijn suggesties gedaan voor het verhelderen van definities. Die aanbevelingen hebben we vrijwel allemaal overgenomen. Ook op een aantal andere plaatsen door het hele Verstrekkingenboek heen hebben we nog een aantal tekstcorrecties en verduidelijkingen aangebracht. Dit zijn wijzigingen van redactionele aard. Hier en daar ontbrak het volgens de adviesorganen aan helderheid omtrent procedures; we hebben de concepten daarop aangepast.

De adviesorganen waren niet overal even tevreden over de manier waarop in de diverse documenten is aangegeven dat maatwerk betracht wordt. Soms wordt een behoefte aan meer duidelijkheid verwoord.

Wij zijn van mening dat we ons beleid op een evenwichtige en heldere manier in het Verstrekkingenboek beschreven hebben. Concreet waar het kan, met steeds de mogelijkheid om maatwerk te leveren wanneer de individuele omstandigheden daar aanleiding toe geven. In de inleiding van het Verstrekkingenboek hebben we aangegeven dat bij elke aanvraag wordt gekeken wat de meest compenserende voorziening is voor de persoon. Dat betekent dat elke aanvraag individueel wordt behandeld en dat wordt gekeken welke oplossing het beste past. Daarbij zijn enkele uitgangspunten geformuleerd, zoals voorrang voor de meest goedkope voorziening. Kernbegrippen zijn: maatwerk, te bereiken resultaten en eigen verantwoordelijkheid. Bij elke voorziening die in het Verstrekkingenboek wordt behandeld moeten deze kernbegrippen in gedachte worden gehouden, ook als ze niet expliciet worden genoemd.

In het inspraakrapport hebben we in de kolom "reactie van de gemeente" nader toegelicht hoe we de beleidsregels zullen toepassen, maar we hebben dus niet de noodzaak gezien om de onderhavige teksten in het Verstrekkingenboek overal aan te passen.

We vonden het niet nodig om in het Verstrekkingenboek "garanties" te bieden dat de gemeente de kwaliteit levert die nodig is. Bijvoorbeeld waar het gaat om de wens op te nemen dat de gemeente daar waar dit noodzakelijk is, snel handelt. We vinden het evident dat dit gebeurt. Het Wmo platform kan zich niet vinden in de constatering dat (ook in handelen) geanticipeerd kan worden op ouderdom. Net als veel andere gemeenten

zijn wij van mening dat dit wel degelijk van ouderen verwacht mag worden. Wanneer de individuele omstandigheden daar aanleiding toe geven, betrachten we uiteraard ook hier maatwerk.

3 Documenten waarin het beleid is vastgelegd, juridische toets.

Voorbereiding en implementatie van het eigen bijdrage beleid zijn bijzonder complex gebleken. Niet alleen omdat de wettelijke regels ingewikkeld zijn, maar ook omdat de gemeente Groningen in bepaalde opzichten als pionier moest opereren bij het in Verordening, Besluit en Verstrekkingenboek vastleggen van het nieuwe eigen bijdrage beleid. Daarom vonden we het noodzakelijk om zowel het beleid zelf als de juridische vertaling ervan, te laten toetsen door adviesbureau Schulinck (op het gebied van de Wmo dé leverancier van juridische kennisproducten). Die toets vond plaats in de maanden januari en februari 2011.

Op ons verzoek heeft Schulinck de toets breed uitgevoerd: het beleid zoals vastgelegd in de drie genoemde documenten is getoetst op basis van de Wmo, van overige relevante wet- en regelgeving en van jurisprudentie. De resultaten van de toets zijn geen aanleiding voor beleidsinhoudelijke wijzigingen. Wel is, op grond van jurisprudentie, het beleid hier en daar iets minder rigide geformuleerd (in de praktijk voeren we het ook nu al zo uit). Verder hebben we op aanraden van Schulinck bepaalde begripsomschrijvingen aangescherpt en sommige artikelteksten iets helderder geformuleerd. In de hierna volgende paragraafjes gaan we kort in op de belangrijkste wijzigingen in de nu voorliggende documenten ten opzichte van de thans vigerende versies daarvan.

Verordening.

In de Verordening staan de kaders waarbinnen de Wet maatschappelijke ondersteuning door de gemeente wordt uitgevoerd. De Verordening wordt alleen aangepast wanneer deze kaders veranderen. Hij wordt altijd vastgesteld door de gemeenteraad.

De belangrijkste wijzigingen ten opzichte van de Verordening per 1 januari 2011 zijn:

- de begrippenlijst is uitgebreid met begrippen die betrekking hebben op het eigen bijdrage beleid.
- In de nu voorliggende versie is de artikelsgewijze toelichting uitgebreid.
- Er is een bepaling opgenomen over het eigen aandeel. De wet bepaalt dat voor voorzieningen in de vorm van een financiële tegemoetkoming een eigen aandeel verschuldigd is en niet een eigen bijdrage. In de praktijk heeft dat geen gevolgen voor de uitvoering van het beleid. In dit raadsvoorstel blijven we spreken over eigen bijdrage, ook waar we eigen aandeel bedoelen.
- In artikel 5 zijn alle in paragraaf 1 genoemde voorzieningen benoemd waarvoor geen eigen bijdrage verschuldigd is. Zowel de voorzieningen waarvoor dit structureel geldt, als de voorzieningen waarvoor de uitsluiting alleen geldt indien zij zijn aangevraagd voor de inwerkingtreding van de Verordening.
- Verder zijn in artikel 5 nu de bevoegdheden van raad en college op een juiste manier vastgelegd. Het is de raad die de Verordening vaststelt, en daarmee het beleid, waaronder ook het eigen bijdrage beleid. Het is vervolgens het college dat hier inhoud aan geeft en de omvang ervan regelt in het Besluit. In dit raadsvoorstel wordt u dan ook voorgesteld de Verordening vast te stellen. (Waarom u voorgesteld wordt in te stemmen het Besluit en het Verstrekkingenboek, wordt hierna uitgelegd).

- In de huidige verordening staat dat een aanvraag wordt afgewezen wanneer de voorziening al is aangeschaft vóór de aanvraag of vóór het besluit. In de praktijk wijzen we dergelijke aanvragen nooit zonder nader onderzoek af, maar zou een burger bij het lezen van de verordening al kunnen denken: "Aanvragen heeft dus geen zin". In de thans voorliggende verordening leggen we uit onder welke voorwaarden verstrekking wel tot de mogelijkheden behoort.
- In artikel 16 stond dat mensen met meer dan 1,5 maal het voor hen geldende norminkomen, niet in aanmerking kwamen voor vergoeding van extra gebruikskosten van een (bruikleen)auto of (rolstoel)taxi. Handhaven van dit artikel zou betekenen dat de extra kosten die mensen hiervoor maken, niet meetellen in het anticumulatiebeginsel, terwijl het hier gaat om kosten die zij niet zouden maken als zij deze voorziening niet nodig hadden. In de Verordening per 1 juli 2011 is het artikel zodanig aangepast dat de inkomensgrens vervalt. Iedereen kan nu in aanmerking komen voor de vergoeding van de extra gebruikskosten. Hierdoor wordt op het terrein van eigen bijdragen geen onderscheid meer gemaakt tussen deze financiële vervoersvoorzieningen en alle andere Wmo voorzieningen. Voor alle voorzieningen moet een eigen bijdrage of eigen aandeel betaald worden, ook tellen alle voorzieningen mee in de anticumulatie. Bij hoge inkomens kan het eigen aandeel even hoog zijn als de vergoeding zelf, maar dit telt dan wel mee in de anticumulatie en bovendien krijgt de cliënt 33% korting op basis van de Wtcg.

In bijlage 3 is een iets gedetailleerder overzicht van de aanpassingen in de Verordening gepresenteerd. Voor een uitgebreide toelichting op de nu voorliggende Verordening wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting die er onderdeel van uitmaakt.

Besluit.

In het Besluit zijn de kaders nader uitgewerkt, met name financieel. Zo staan in het Besluit de hoogten van de financiële tegemoetkomingen en persoonsgebonden budgetten, en is beschreven op welke manier de hoogte van de eigen bijdrage voor voorzieningen wordt vastgesteld. Normaliter verandert het Besluit jaarlijks; veel bedragen veranderen namelijk per 1 januari van een nieuw jaar. Dat gebeurt op basis van indexering, maar ook omdat de wetgever bepaalde (grens- of norm-)bedragen aanpast of als gevolg van andere prijzen in nieuwe contracten met aanbieders.

Zoals ook hiervoor al toegelicht, stelt het college het Besluit vast. Wijzigingen vanwege de jaarlijkse indexering/bijstelling van bedragen worden meestal in december doorgevoerd. Vervolgens wordt het Besluit dan *ter kennisgeving* aan de raad gestuurd. Als gevolg van het nieuwe eigen bijdrage beleid wordt het Besluit in het jaar 2011 dus ook tussentijds gewijzigd. Het nu voorliggende Besluit is door het college vastgesteld (onder voorbehoud van vaststelling van de Verordening door de raad). Het is het eerste Besluit waarin het nieuwe eigen bijdrage beleid is uitgewerkt. Daarom leggen we het nu *ter instemming* aan u voor.

Naast de wijzigingen als gevolg van het nieuwe eigen bijdrage beleid, is het Besluit ook aangepast om de leesbaarheid en de volledigheid te vergroten en om de samenhang met de Verordening en het Verstrekkingenboek te verbeteren.

Verstrekkingsboek.

In het Verstrekkingsboek staan de beleidsregels beschreven langs welke het gemeentelijk verstrekkingsbeleid concreet wordt ingevuld. Om een besluit te motiveren kan naar deze beleidsregels worden verwezen.

Ook het Verstrekkingsboek moest als gevolg van het nieuwe eigen bijdrage beleid worden aangepast. Dat was feitelijk slechts een kleine aanpassing; alleen in de algemene uitgangspunten is een korte beschrijving opgenomen over het eigen bijdrage beleid. In die beschrijving wordt verwezen naar het Besluit; daarin is het eigen bijdrage beleid immers nader uitgewerkt.

De belangrijkste reden voor aanpassing van het Verstrekkingsboek was dat er een betere aansluiting moest komen met de nieuwe Verordening en de nieuwe inzichten over de toepassing van de compensatieplicht. Het nu voorliggende Verstrekkingsboek sluit beter aan bij het gedachtegoed en begrippenkader van de Wmo en bij de Wmo-jurisprudentie. Het is ook logischer, compacter en leesbaarder geworden. Hierdoor is de bruikbaarheid ervan zowel voor de burgers als voor medewerkers verbeterd.

In het Verstrekkingsboek is meer aandacht gegeven aan het uitgangspunt van de vraag, de specifieke situatie van de burger en diens eigen verantwoordelijkheid. Deze benaderingswijze is gebaseerd op de beweging die wordt ingezet in het project van de VNG "de kanteling", waarmee het Wmo begrip compensatieplicht nader wordt ingevuld. De beweging is gebaseerd op het gegeven dat in de wet niet staat hoe de ondersteuning er uit moet zien; wat telt is het resultaat. Daarbij wordt ook een beroep gedaan op de eigen verantwoordelijkheid van de burger. De gemeente bekijkt samen met de aanvrager welke oplossingen de aanvrager (al dan niet met behulp van mensen uit zijn omgeving), zelf kan treffen. Als die oplossingen er niet zijn, of als ze onvoldoende compenserend zijn wordt de oplossing vervolgens gezocht in voorliggende voorzieningen (zoals hulp uit de omgeving of de leefeenheid, vrijwilligerswerk of voorzieningen op basis van andere wetgeving) en als dat niet toereikend is komt de persoon met beperking in aanmerking voor een individuele Wmo voorziening. Het resultaat moet zijn dat het geconstateerde probleem is opgelost c.q. gecompenseerd.

Zoals al eerder gemeld, stelt het college het Verstrekkingsboek vast. Het nu voorliggende Verstrekkingsboek is door het college vastgesteld (onder voorbehoud van vaststelling van de verordening door de raad). Omdat het deze keer majeure wijzigingen in het Verstrekkingsboek betreft, waarin beter wordt aangesloten bij Verordening en Wmo, leggen we het nu *ter instemming* aan u voor.

4 CAK en cliënten.

Voor het bepalen van de eigen bijdrage hoeven cliënten geen administratieve gegevens aan te leveren, zij krijgen automatisch beschikkingen van het Centraal Administratie Kantoor (CAK), het wettelijke bevoegde orgaan dat uitvoering geeft aan het eigen bijdrage beleid. Er zijn cliënten die ontevreden zijn over de werkwijze van het CAK.

Er is één onderwerp waarvan bekend is dat mensen met een verandering van inkomen er problemen mee ervaren. Het heeft niet zozeer met uitvoering door het CAK, maar met regelgeving door de wetgever te maken. De wetgever heeft bepaald dat het CAK moet rekenen met het verzamelinkomen dat de Belastingdienst opgeeft over 2 jaar vóór het lopende jaar. Dus voor de Maximale periode bijdrage over 2011, rekent men met het

verzamelinkomen van 2009. Wanneer nu het verzamelinkomen 2011 substantieel lager is geworden dan dat in 2009, krijgt de cliënt dus een hogere eigen bijdrage opgelegd dan hij op grond van zijn huidige inkomen zou kunnen betalen. In dat geval kan de cliënt op eenvoudige wijze een aanpassing aanvragen, waarna hij een herziene beschikking krijgt. Wanneer het verzamelinkomen 2011 juist substantieel hoger is geworden dan in dat in 2009, krijgt de cliënt een lagere eigen bijdrage opgelegd dan hij op grond van zijn huidige inkomen zou kunnen betalen. Dit is voordelig voor de cliënt. Het komt tenslotte ook voor dat het verzamelinkomen 2009 nog niet definitief door de Belastingdienst is vastgesteld. Dan rekent het CAK met het verzamelinkomen uit de voorlopige aanslag. Dat is soms veel lager dan de werkelijkheid. Cliënten betalen een te lage eigen bijdrage en krijgen als de definitieve beschikking van de belasting er is, een definitieve berekening van het CAK. Daarvoor kan de cliënt géén aanpassing aanvragen; het enige wat hij kan doen is er rekening mee houden. Kort samengevat: als de cliënt teveel betaalt kan hij een aanpassing vragen, als hij te weinig betaalt niet. Dit ligt buiten de invloedssfeer van gemeenten en ook van die van het CAK zelf.

We zullen (mede op verzoek van de adviesorganen) extra capaciteit inzetten om ervoor te zorgen dat cliënten die problemen met het CAK hebben over hun (Wmo) eigen bijdrage, terecht kunnen bij het Zorgloket van de gemeente Groningen. Het Zorgloket zal hen informeren, adviseren en waar gewenst voor hen bemiddelen naar het CAK.

Overigens zijn wij tevreden over de manier waarop het CAK met ons samenwerkt en meedenkt waar het gaat om implementatie en uitvoering van het beleid. Zo heeft het CAK goed geregeld dat hun medewerkers op de hoogte waren van de brieven die onze gemeente aan mensen met een Wmo voorziening gestuurd heeft. Een andere kanttekening bij de ontevredenheid over het CAK, is dat ons Zorgloket hier slechts sporadisch klachten of opmerkingen over krijgt, terwijl toch ook nu al ca. 5.000 mensen de eigen bijdrage opgelegd krijgen voor hulp bij het huishouden. Maar voor mensen die voor het eerst een eigen bijdrage moeten gaan betalen, zal dit anders liggen. Vandaar dat we bij de voorlichting van medewerkers van onze ketenpartners en bij de training van onze eigen medewerkers veel aandacht zullen besteden aan dit onderwerp. Uiteraard zullen we in onze communicatie naar cliënten aangeven dat zij met eventuele problemen bij het Zorgloket terecht kunnen; dit doen we vanaf het moment dat zeker is dat de cliënt een eigen bijdrage opgelegd krijgt over één of meer van zijn voorzieningen.

5. Toegankelijkheid van de voorzieningen.

Een belangrijk uitgangspunt van het eigen bijdrage beleid is dat de toegankelijkheid van de voorzieningen niet in gevaar mag komen. Dat uitgangspunt is van toepassing op burgers uit alle inkomensgroepen.

Hiervoor worden diverse waarborgen geboden, de ene waarborg is wat meer gericht op de midden en hogere inkomens, de andere juist op minder draagkrachtigen; het totale pakket aan waarborgen zorgt ervoor dat de voorzieningen toegankelijk blijven.

Wetgever: Maximale periodebijdrage, anticumulatiebeginsel, reparatie andere inkomenseffecten.

De eerste waarborg wordt geboden door de wetgever zelf. Zo is de systematiek van de Maximale periodebijdrage van kracht, evenals het zogenaamde anticumulatiebeginsel. Dat betekent dat mensen, hoeveel Wmo voorzieningen en AWBZ zorg zij ook hebben, nooit méér betalen dan het bedrag dat de wetgever als een billijk maximum heeft bepaald.

Dat maximum is afhankelijk van samenlevingsvorm en leeftijd van de cliënt en van het verzamelinkomen van cliënt en eventuele partner.

Wanneer de wetgever nieuwe wetgeving of regelingen doorvoert met inkomenseffecten die bepaalde inkomensgroepen *onbedoeld onevenredig* zwaar treffen, repareert de wetgever zelf ook deze ongewenste effecten. Zo werd bijvoorbeeld toen op 1 januari 2009 de Wet Tegemoetkoming Chronisch zieken en Gehandicapten (Wtcg) van kracht werd, en de buitengewone uitgavenregeling werd afgeschaft, door de wetgever geconstateerd dat die wet (de Wtcg) voor mensen jonger dan 65 jaar negatieve inkomensgevolgen had. Daarom heeft de wetgever toen bepaalde grensbedragen aangepast die gelden voor de berekening van de Maximale periodebijdrage. Tot de Wtcg was het zo dat het variabele deel van de Maximale periodebijdrage gebaseerd was op een percentage van het verschil tussen het verzamelinkomen en het grensbedrag van 120% van het relevant sociaal minimum. Na invoering van de Wtcg was dit grensbedrag voor 65 minners niet langer 120% van het sociaal minimum, maar ca. € 5.000,-- hoger. Dit dus om compensatie te bieden voor de 65 minners die er anders op achteruit zouden gaan.

Hoe aankomende nieuwe wet- en regelgeving er precies uit zal zien en wat de inkomenseffecten daarvan zullen zijn is zeer onduidelijk. Niet alleen omdat nog lang niet alle voornemens uit het regeerakkoord al concreet te vertalen zijn, maar ook omdat tijdens het besluitvormingsproces over concrete wetsvoorstellen nog vele wijzigingen mogelijk zullen zijn. Wij gaan er echter vanuit dat de wetgever ook bij nieuwe wetgeving of regelingen met inkomenseffecten die bepaalde inkomensgroepen *onbedoeld onevenredig* zwaar treffen, zelf voor reparatie zal zorgdragen. En dat daarmee het voeren van inkomenspolitiek voorbehouden kan blijven aan het Rijk.

Collectieve verzekering voor eigen bijdragen voor Wmo en AWBZ zorg thuis.

Een groot deel van de minima kan een beroep doen op hun CZM ziektekostenverzekering (Collectieve Zorgverzekering voor Minima) bij Menzis. Die verzekering is een uitvloeisel van het in het kader van minimabeleid gesloten contract met Menzis "Overeenkomst Collectieve (ziektekosten) verzekeringen voor minima gemeente Groningen".

De collectieve verzekering is beschikbaar voor Stadgers die aan de volgende voorwaarden voldoen:

- a) zij ontvangen een uitkering op grond van Wwb, loaw, loaz, Wwk of
- b) zij hebben een netto inkomen van ten hoogste 115 % van de voor hen geldende bijstandsnorm en
- c) zij hebben een basisverzekering bij Menzis en hebben minimaal de aanvullende verzekering Garant Verzorgd 1.

Iedereen die aan dié voorwaarden voldoet is middels het door de gemeente betaalde gemeentepakket, zonder medische selectie of wachttijd, óók verzekerd voor eigen bijdragen voor alle individuele Wmo voorzieningen en voor AWBZ zorg thuis. Indien de partner en de tot de huishouding behorende kinderen van deze mensen ook de onder c. genoemde verzekering hebben, geldt dit ook voor hen.

(N.B. Naar verwachting zal het nieuwe eigen bijdrage beleid niet leiden tot een overschrijding van het budget dat de gemeente voor deze verzekering heeft. Dat heeft te maken met het feit dat er ruimte in het budget is ontstaan doordat als gevolg van de Wtcg het beroep op vergoeding van betaalde eigen bijdragen, in geld uitgedrukt met 33% gedaald is.)

Vangnet van de bijzondere bijstand.

Mensen met lage inkomens die niet via het CZM gemeentepakket verzekerd zijn voor het betalen van hun eigen bijdragen Wmo en AWBZ zorg thuis, kunnen voor vergoeding hiervan een beroep doen op de bijzondere bijstand.

De belangrijkste criteria om voor bijzondere bijstand in aanmerking te komen zijn:

- is er een voorliggende voorziening?
- Is het noodzakelijk de kosten te maken?
- Overschrijden de kosten de draagkrachtruimte?

De cliënt wordt verondersteld over de eerste € 1.200,-- van het verschilbedrag tussen diens netto inkomen en de bijstandsnorm, 5% zelf te kunnen betalen (dat is € 60,--), en over het meerdere: 25% (per jaar). Bij het bepalen van de draagkrachtruimte wordt ook rekening gehouden met het vermogen boven 100% van de vermogens-grens. En er wordt rekening gehouden met andere zelfgedragen bijzondere kosten.

Het blijkt dat in 2009 slechts 13 mensen op grond van de bijzondere bijstand een vergoeding ontvingen voor eigen bijdrage huishoudelijke hulp. Het beroep op de bijzondere bijstand zal proportioneel in dezelfde mate toenemen, maar blijft daarmee niet substantieel (van 13 mensen naar iets meer mensen).

Mensen waarvoor de draagkrachtruimte volgens deze criteria groot genoeg is om de eigen bijdrage wél zelf te kunnen betalen, krijgen dus géén vergoeding voor de eigen bijdrage. Die afwijzing geldt dan overigens niet alleen voor de eigen bijdragen Wmo en AWBZ zorg thuis, maar voor alle soorten kosten waarvoor bijzondere bijstand bedoeld is. Het zou vreemd zijn om voor eigen bijdragen Wmo en AWBZ zorg thuis andere criteria toe te passen dan voor andere zaken die onder de bijzondere bijstand vallen.

Maatwerk, monitoring.

Zoals hierboven beschreven zijn er vele waarborgen om ervoor te zorgen dat het eigen bijdrage beleid de toegankelijkheid van de voorzieningen niet in gevaar brengt: de Maximale periodebijdrage, het anticumulatiebeginsel, de collectieve verzekering voor eigen bijdragen Wmo en AWBZ zorg thuis en als er echt een probleem is: het vangnet van de bijzondere bijstand. Voor de huidige groep van ca. 5.000 mensen met huishoudelijke hulp, volstaan deze waarborgen. Er is geen reden om aan te nemen dat dit onder mensen met vervoers- en woonvoorzieningen anders zal liggen. Dat is ook niet de ervaring van andere gemeenten. De ervaring van andere gemeenten is wel dat groepen mensen naar aanleiding van het eigen bijdrage beleid hun scootmobiel inleveren, maar de reden is dan niet dat ze de bijdrage niet kunnen betalen, maar dat zij de scootmobiel in feite niet (meer) gebruiken. Wij verwachten niet dat dit in Groningen veel zal voorkomen omdat we in Groningen vaker dan in veel andere gemeenten contact met cliënten hebben over hoe hun ervaringen met de scootmobiel zijn (eenmaal per 2 jaar, in andere gemeenten vaak niet).

Het is wel mogelijk dat mensen omdat zij de materie niet goed begrijpen, denken dat zij die eigen bijdrage niet kunnen betalen. Daarom zorgen we dat Zorgloket, Stips, MJD en andere ketenpartners goed geïnformeerd worden over het eigen bijdrage beleid, zodat deze ketenpartners wanneer zij horen dat dit bij een cliënt een reden is om de voorziening niet aan te vragen, actie kunnen nemen zoals uitleggen, doorverwijzen naar Zorgloket. Het zou kunnen voorkomen dat mensen zonder dat wij dit weten, afzien van het aanvragen van een voorziening. Daarom zullen we het aantal aanvragen monitoren. Ondanks al deze waarborgen en voorzorgsmaatregelen zou het kunnen voorkomen dat

mensen door het eigen bijdrage beleid in de problemen komen. Mocht dat gebeuren, dan zullen we daarvoor alsdan maatwerk ontwikkelen. Bij de evaluatie van het nieuwe beleid in de jaarrapportage, zullen we over onze bevindingen in deze rapporteren.

6 Communicatie.

In maart 2011 hebben we u geïnformeerd over de manier waarop we de inwoners van onze gemeente met een Wmo voorziening, informeren over het voorgenomen beleid en over wat dat mogelijk voor hen gaat betekenen. Mensen die op dit moment een Wmo voorziening hebben, zijn geïnformeerd over wat het voorgenomen nieuwe beleid voor hen kan betekenen. Doel daarvan was enerzijds onnodige ongerustheid vóór te zijn of weg te nemen, anderzijds mensen voor wie het nieuwe beleid mogelijk wel financiële gevolgen heeft, snel een reële voorstelling van zaken te geven. In april 2011 hebben we ook een advertentie geplaatst in de stadsberichten van de Gezinsbode.

Uiteraard hebben we in de informatie tot nu toe steeds duidelijk aangegeven dat de raad van de gemeente Groningen nog een besluit moet nemen. We hebben dit ook tot in detail afgestemd met de adviesorganen. Mensen die daadwerkelijk vanaf juli 2011 een eigen bijdrage opgelegd gaan krijgen, ontvangen hierover in juni 2011 weer een brief. Daarin wordt dan ingegaan op het raadsbesluit. Bij de junibrief wordt een beschikking (ingaaend 1 juli 2011) meegestuurd waarin de voor de eigen bijdrage relevante gegevens over de voorziening zijn opgenomen, en een heldere folder. We geven duidelijk aan waar mensen met hun eventuele vragen terecht kunnen, ook met vragen over hoe hoog de eigen bijdrage voor hen wordt. We zorgen in die periode ook voor extra bemensing van het Zorgloket.

Naast deze informatie aan individuele mensen met een Wmo voorziening, richt de communicatie zich op:

- overige inwoners van de gemeente Groningen. Op enkele momenten worden advertenties of persberichten gepubliceerd. De informatie over eigen bijdrage wordt ontsloten op de website van het Zorgloket (met links van en naar andere relevante websites). Op de website komt ook een lijst met FAQ's (veelgestelde vragen). Er zullen enkele voorlichtingsbijeenkomsten georganiseerd worden;
- gemeentelijke diensten en gelieerde organisaties met Wmo taken (waaronder ook aanbieders). De wijze waarop we deze organisaties informeren, varieert met de taak en rol die zij hebben op het gebied van de Wmo. Soms blijft het beperkt tot het schriftelijk informeren, in andere gevallen worden voorlichtingsbijeenkomsten georganiseerd.

7. Relatie eigen bijdrage beleid met bezuinigingstaakstelling.

Zoals bij u bekend is, heeft het eigen bijdrage beleid een relatie met de bezuinigings-taakstelling. In onze brief HV10.2374023 d.d. 16 september 2010 aan uw raad, hadden we aangegeven dat we voor een benadering van de hoogte van de extra inkomsten veel aannames moesten doen. We schatten toen de toename van de structurele eigen bijdrage inkomsten op jaarbasis op een bedrag binnen een bandbreedte tussen € 700 duizend en € 900 duizend, waarbij de uitvoeringskosten naar verwachting met ca. € 200 duizend zouden stijgen. De huidige ramingen zijn geactualiseerd en geven geen aanleiding om deze prognose bij te stellen.

De geplande fasering in de bezuinigingstaakstelling is: 2011 € 300 duizend, 2012 € 625 duizend en vanaf 2013 (dus structureel) € 750 duizend. Deze fasering zullen we niet realiseren. Dit wordt met name veroorzaakt door het feit dat de oorspronkelijke taakstelling gebaseerd was op een ingangsdatum 1 januari 2011. Zoals bekend is de werkelijke ingangsdatum een half jaar later, dus 1 juli 2011. We verwachten de structurele bezuinigingstaakstelling wel te realiseren.

8. Besluitvorming.

Het beleid ten aanzien van individuele voorzieningen Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) ligt vast in drie documenten: Verordening, Besluit en Verstrekkingenboek. In de Verordening Wmo voorzieningen gemeente Groningen staan de *kaders* waarbinnen de Wmo door de gemeente Groningen wordt uitgevoerd.

In het Besluit zijn de kaders nader uitgewerkt, met name financieel. Zo staan in het Besluit de hoogten van de financiële tegemoetkomingen en persoonsgebonden budgetten, en is beschreven op welke manier de hoogte van de eigen bijdrage voor voorzieningen wordt vastgesteld. In het Verstrekkingenboek staan de beleidsregels beschreven langs welke het gemeentelijk verstrekkingenbeleid concreet wordt ingevuld. Om een indicatiebesluit te motiveren kan naar deze beleidsregels worden verwezen. Zoals al eerder toegelicht, is het de raad die de Verordening vaststelt en daarmee het beleid (waaronder ook het eigen bijdrage beleid). Het is vervolgens het college dat hiervoor nadere regels vaststelt in het Besluit en in het Verstrekkingenboek, welke dan, ter kennisneming, aan de raad worden gestuurd.

Het nu voorliggende Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Groningen is door het college vastgesteld (onder voorbehoud van vaststelling van de Verordening door de raad). In dit Besluit stelt het college voor het eerst nadere regels met betrekking tot de uitwerking van het nieuwe eigen bijdrage beleid. Daarom willen we het Besluit deze keer graag *ter instemming* aan u voorleggen. Ook het nu voorliggende Verstrekkingenboek Individuele voorzieningen Wmo gemeente Groningen is door het college onder voorbehoud van vaststelling van de verordening door de raad, vastgesteld. Ook het Verstrekkingenboek leggen we deze keer graag *ter instemming* aan u voor.

Gelet op het vorenstaande stellen wij u voor te besluiten:

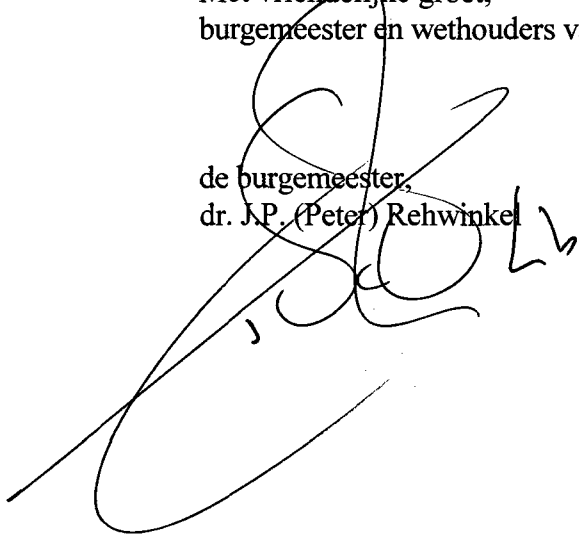
- I. kennis te nemen van het inspraakverslag betreffende de Verordening Wmo voorzieningen gemeente Groningen, het Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Groningen en het Verstrekkingenboek Individuele voorzieningen Wmo gemeente Groningen;
- II. de Verordening Wmo voorzieningen gemeente Groningen vast te stellen en in werking te laten treden op 1 juli 2011, dit onder gelijktijdige intrekking van de op 27 september 2006 vastgestelde en het laatst op 31 maart 2010 gewijzigde Verordening;
- III. dit besluit bekend te maken door plaatsing in het gemeenteblad en publicatie in de Groninger Gezinsbode;

- IV. in te stemmen met het door het college op 19 april 2011 vastgestelde Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Groningen;
- V. in te stemmen met het door het college op 19 april 2011 vastgestelde Verstrekkingenboek Individuele voorzieningen Wmo gemeente Groningen.

Met vriendelijke groet,
burgemeester en wethouders van Groningen,

de burgemeester,
dr. J.P. (Peter) Rehwinkel

de secretaris,
drs. M.A. (Maarten) Ruys

A large, stylized handwritten signature in black ink, overlapping the printed name of the mayor.A handwritten signature in black ink, consisting of a large 'M' followed by a long horizontal stroke.

Bijlage 1 bij Raadsvoorstel d.d. 19-4-2011

Toelichting op methode om eigen bijdrage te berekenen

(Alle bedragen in deze bijlage gelden in 2011, ze worden jaarlijks bijgesteld)

De hoogte van de eigen bijdrage per 4 weken

De eigen bijdrage wordt gedurende een bepaalde periode eenmaal in de 4 weken opgelegd.

- 1 Hoeveel Wmo voorzieningen en AWBZ zorg u ook heeft: Uw totale eigen bijdrage is nooit hoger dan de wettelijk bepaalde *Maximale periodebijdrage* (voor de uitleg van dit begrip: zie ommezijde)
- 2 De eigen bijdrage is óók nooit hoger dan de *kosten van de voorzieningen*.

Om te weten hoe hoog uw eigen bijdrage werkelijk wordt, moet u dus altijd allebei die bedragen kennen (ZOWEL de kosten van uw voorzieningen ALS de Maximale periodebijdrage). De werkelijke eigen bijdrage is het *laagste* van die twee bedragen.

Minder eigen bijdrage door de Wtcg

Door de Wtcg (Wet tegemoetkoming chronisch zieken en gehandicapten) krijgt u direct 33% van de opgelegde eigen bijdrage terug van de rijksoverheid.

Hierdoor komt wat u *werkelijk betaalt* dus **altijd 1/3 lager** uit dan de berekende eigen bijdrage.

Voorbeeld 1

U heeft alleen een standaard scootmobiel, de kosten per 4 weken zijn ca. € 30.
Stel uw Maximale periodebijdrage per 4 weken is € 125.
De eigen bijdrage is de laagste van deze twee bedragen, dus € 25.
Door de Wtcg krijgt u 33% terug. U betaalt dus € 20,10 per 4 weken.

Voorbeeld 2

U heeft 4 uur per week huishoudelijke hulp HH2, de kosten per 4 weken zijn ca. € 375.
U heeft ook een standaard scootmobiel, de kosten per 4 weken zijn ca. € 30.
De totale kosten van uw voorzieningen (HH2 en scootmobiel) zijn dus € 405.
Stel uw Maximale periodebijdrage per 4 weken is € 125.
De eigen bijdrage is de laagste van deze twee bedragen, dus € 125.
Door de Wtcg krijgt u 33% terug. U betaalt dus € 83,75 per 4 weken.

U betaalt al een eigen bijdrage?

Het kan zijn dat u al een eigen bijdrage betaalt, over hulp bij het huishouden of over AWBZ zorg thuis. Dan is het belangrijk om te weten dat hoe hoog de kosten van de AWBZ zorg en de Wmo voorzieningen **samen** ook zijn, u per vier weken nooit meer dan de voor u geldende Maximale periodebijdrage betaalt.

Zelf uitrekenen?

U kunt niet zelf uitrekenen hoe hoog de kosten van de voorzieningen zijn. Nadat de gemeenteraad van de gemeente Groningen haar besluit over het nieuwe eigen bijdrage beleid heeft genomen, ontvangt u een beschikking waarin precies staat hoe hoog de kosten van uw voorzieningen zijn en gedurende welke periode voor de voorziening een eigen bijdrage wordt opgelegd. Hieronder staan enkele voorbeelden van de kosten per 4 weken van veelvoorkomende standaard voorzieningen.

Hulp bij het huishouden, stel HH2 4 uur per week € 375

Standaard scootmobiel € 30

Standaard driewiel fiets € 25

Tegemoetkoming gebruik individueel vervoer € 90.

Verhuiskostenvergoeding (alleen indien verhuisd ná 1 juli 2011) € 110.

Verhoogd toilet met beugels (alleen indien aangevraagd ná 1 juli 2011) € 15

U kunt wél zelf uitrekenen hoe hoog uw Maximale periodebijdrage is.
Op de achterzijde kunt u zien hoe u dit kunt doen.

Zelf de Maximale periodebijdrage uitrekenen?

De Maximale periodebijdrage is wettelijk bepaald, en is dus onafhankelijk van wat de gemeenteraad besluit.

Hoe hoog uw Maximale periodebijdrage is, hangt af van de volgende factoren:

- Wat is uw (gezamenlijke) verzamelinkomen?
- Wat is uw gezinssituatie (gehuwd / ongehuwd etc.)?
- Bent u en/of is uw partner ouder of jonger dan 65 jaar?

Wat is uw verzamelinkomen?

Het (gezamenlijke) verzamelinkomen van u én uw eventuele partner bestaat uit: inkomsten uit werk en uitkering en inkomsten uit sparen en beleggen. U vindt het verzamelinkomen op de definitieve belastingaanslag 2009.

Hoe wordt de Maximale periodebijdrage uitgerekend?

Uw Maximale periodebijdrage is opgebouwd uit een vast en een inkomensafhankelijk deel.

- Vast bedrag per 4 weken
Dit is voor ongehuwde personen €17,80 per vier weken.
Voor gehuwde en duurzaam samenwonende personen is dit € 25,40 per vier weken.
- Inkomensafhankelijk bedrag per 4 weken
Dit wordt alléén gegeven wanneer het verzamelinkomen per jaar hoger is dan het bij uw leefsituatie behorende grensbedrag per jaar. De grensbedragen voor 2011 zijn:

gehuwd/duurzaam samenwonend en één of beiden jonger dan 65:	€ 27.902,-- per jaar
gehuwd/duurzaam samenwonend en beiden ouder dan 65:	€ 22.100,-- per jaar
alleenstaand en jonger dan 65:	€ 22.636,-- per jaar
alleenstaand en 65 jaar of ouder:	€ 15.838,-- per jaar

U rekent het verschil uit tussen uw verzamelinkomen en het voor u geldende grensbedrag. Per jaar betaalt u maximaal 15% van dat verschil. Om uit te rekenen hoeveel dat per 4 weken is, deelt u dit bedrag door 13. Dan hebt u uw inkomensafhankelijke bijdrage per 4 weken berekend.

- Totale Maximale periodebijdrage per 4 weken
U telt het vaste bedrag per 4 weken op bij het inkomensafhankelijk deel per 4 weken.

Als u uw verzamelinkomen weet, kunt u in onderstaande tabel lezen hoe u hoog uw Maximale periodebijdrage (per 4 weken) ongeveer is. De teruggave op grond van de Wtcg is hierop nog niet toegepast. Wat u *werkelijk maximaal betaalt* komt dus **altijd 1/3 lager** uit.

Maximale periodebijdrage bij verzamelinkomen	Gehuwd/samenwonend		Alleenstaand	
	Eén of beiden 65-	Beiden 65+	leeftijd 65-	leeftijd 65+
t/m € 15.000	€ 25,40	€ 25,40	€ 17,80	€ 17,80
€ 17.500	€ 25,40	€ 25,40	€ 17,80	€ 36,98
€ 20.000	€ 25,40	€ 25,40	€ 17,80	€ 65,82
€ 22.500	€ 25,40	€ 30,02	€ 17,80	€ 94,67
€ 25.000	€ 25,40	€ 58,86	€ 45,08	€ 123,52
€ 30.000	€ 49,61	€ 116,55	€ 102,77	€ 181,21
€ 35.000	€ 107,30	€ 174,25	€ 160,46	€ 238,90
€ 40.000	€ 164,99	€ 231,94	€ 218,15	€ 296,59
€ 50.000	€ 280,38	€ 347,32	€ 333,54	€ 411,98
€ 60.000	€ 395,76	€ 462,71	€ 448,92	€ 527,36
€ 80.000	€ 626,53	€ 693,48	€ 679,69	€ 758,13
€ 100.000	€ 857,30	€ 924,25	€ 910,46	€ 988,90

Bijlage 2 bij Raadsvoorstel d.d. 19-4-2011

Inspraak van de Adviesorganen op wijzigingen van de verordening, het besluit en het verstrekkingsboek

Daar waar de opmerkingen van de adviesorganen aanleiding gaven om de concepten aan te passen, is dit in de kolom Gemeentelijke Reactie cursief gedrukt.

Onderwerp	Document	Opmerking /advies	Gemeentelijk Reactie
<i>Ouderraad</i>			
1 Betrokkenheid	Algemeen	We zijn in vroeg stadium bij advisering betrokken.	Bij de wijziging van (eigen bijdrage) beleid en de vertraagslag ervan in de verschillende documenten is op een plezierige en intensieve wijze samengewerkt met de adviesorganen.
2 Het eigen bijdrage beleid	Algemeen	a) Bezorgd dat burgers door eigen bijdrage geen gebruik maken van een Wmo-voorziening of door de eigen bijdrage in financiële problemen komen. b) Een evaluatie over de gevolgen van de wijzigingen is een vereiste.	Er zijn vele waarborgen om ervoor te zorgen dat het eigen bijdrage beleid de toegankelijkheid van de voorzieningen niet in gevaar brengt: de Maximale periodebijdrage, het anticumulatiebeginsel, de collectieve verzekering voor eigen bijdragen Wmo en A/WBZ thuiszorg en als er echt een probleem is: het vangnet van de bijzondere bijstand. Mocht het desondanks voorkomen dat mensen door het eigen bijdrage beleid in de problemen komen, dan zal daarvoor alsdan maatwerk ontwikkeld worden. Er wordt elk jaar een jaarrapportage opgesteld waarin het gevoerde Wmo-beleid wordt besproken. Uiteraard zal daarin het nieuwe eigen bijdrage beleid geëvalueerd worden.
		<i>Wmo-plaform</i>	
3 Leesbaarheid	Algemeen	Positief t.o.v. de leesbaarheid van de documenten.	We zijn blij met deze constatering.
4 Het eigen bijdrage beleid	Besluit	a) Voordat het eigen bijdrage beleid veranderd wordt, moet duidelijk zijn in hoeverre de cumulatie van kosten en inkomensachteruitgang door Haagse maatregelen uitpakt.	Indien de Haagse maatregelen voor de inwoners tot een cumulatie van kosten leiden, is het niet de taak en verantwoordelijkheid van van de gemeenten om dat effect te compenseren. Wanneer de Haagse maatregelen juist en alleen onze specifieke doelgroep treffen, repareert de wetgever zelf waar noodzakelijk de inkomenseffecten van die maatregelen. Zo werd bijvoorbeeld toen op 1 januari 2009 de Wicg van kracht werd, en de buitengewone uitgavenregeling werd afgeschaft, door de wetgever geconstateerd dat dit voor mensen jonger dan 65 jaar zou leiden tot negatieve inkomensgevolgen. Daarom heeft de wetgever toen het grensbedrag voor 65 minners met € 5.000 verhoogd ten opzichte van 120 % van het sociaal minimum. Hiermee werd compensatie geboden voor de 65-minners die er anders op achteruit zouden gaan. Het is goed dat deze inkomenspolitiek voorbehouden blijft aan het rijk.

			<p>b) Het begrip maximale periodebijdrage wordt alleen gedefinieerd in artikel 6 van het besluit en kan leiden tot cirkelredeneringen.</p> <p>c) Vraagtekens of de raad niet meer/eerder betrokken moet worden bij de vaststelling van nieuwe bedragen.</p>	<p>Het begrip 'maximale periodebijdrage' wordt ook benoemd in artikel 1 begripsbepalingen, onder o (Verzamelinkomen), van zowel de verordening als het verstrekkingsboek.</p> <p><i>Ter verduidelijking hebben we het begrip 'maximale periodebijdrage' opgenomen in artikel 1: begripsbepalingen.</i></p> <p>De gemeenteraad stelt de verordening vast en daarmee de kaders en hoofdlijnen voor het gemeentelijk Wmo-beleid. Het is vervolgens de bevoegdheid en taak van het college om dit uit te werken in het besluit en het verstrekkingsboek. Bij substantiële inhoudelijke wijzigingen (zoals nu) zal het college de raad om instemming vragen over het te voeren beleid. Overigens heeft de raad voldoende mogelijkheden om haar (controlerende) taken uit te voeren.</p>
5	Procedure	Verordening	<p>a) Er wordt nergens een procedure benoemd m.b.t. mogelijkheden van klachten en/of bezwaar voor de cliënt en tevens wordt niet aangegeven wat de beslissingstermijn voor gemeente is.</p>	<p>Voor klacht- en bezwaarmogelijkheden ten behoeve van de cliënt en beslissingstermijnen voor de gemeente is sprake van landelijke wetgeving (Algemene wet bestuursrecht/Awb). Cliënten wordt hieromtrent op meerdere momenten en op verschillende wijze geïnformeerd. Bijvoorbeeld bij de ontvangstsbevestiging op een aanvraag, in de beschikkingbrief, via een folder of informatie op de website.</p> <p><i>Voor de volledigheid is er in hoofdstuk 1 van het verstrekkingsboek informatie opgenomen over klacht- en bezwaarmogelijkheden en beslissingstermijnen. Deze informatie beperkt zich tot de hoofdlijnen, waarbij voor details wordt verwezen naar de relevante wetgeving.</i></p>
			<p>b) Uit artikel 25 blijkt niet duidelijk naar welke voorgaande verordening(en) wordt verwezen.</p>	<p>Bedoeld worden voorzieningen die op grond van de huidige verordening of op grond van een voorgaande verordening is verstrekt. Daarbij wordt met verordening uiteraard de Verordening Wmo voorzieningen gemeente Groningen.</p> <p><i>Het artikel is aangepast en daarmee duidelijker geformuleerd.</i></p> <p><i>Wij kunnen ons hier in vinden en hebben dit in het verstrekkingsboek aangepast.</i></p>
6	Woonvoorzieningen	Verstrekkingsboek	<p>a) Het uitgangspunt van 'primaat van verhuizen' kan beter aan het begin van het hoofdstuk worden opgenomen.</p> <p>b) Er staat dat de gemeente goed zicht moet hebben op de woningvoorraad. Men vraagt zich af of dat het geval is en als dat niet het geval is, dan zouden voorzieningen in huidige woningen wel vergoed moeten worden.</p>	<p>Bij de Wmo staat 'maatwerk' centraal. Het onderzoek of er een geschikte woning voorhanden is een van de elementen in de totale analyse of er een woonvoorziening wordt toegekend.</p> <p>De gemeente heeft goed zicht op de woningvoorraad, onder meer door het contact met de corporaties. Bovendien is het door de jaren heen duidelijk geworden welke mogelijkheden en beperkingen er zijn in de woningvoorraad. Vooropgesteld dient te worden dat de cliënt in eerste instantie zelf de verantwoordelijkheid heeft om te onderzoeken of er een geschikte woning</p>

				beschikbaar is. Als blijkt uit de informatie van de cliënt en onze eigen informatie dat er geen geschikte woning is, dan wordt dit bij de analyse naar een passende woonvoorziening betrokken. Daartbij dient te worden opgemerkt dat de gemeente geen zeggenschap heeft over de toewijzing van woningen.
			c) Bij verhuizen uit een geschikte woning of naar een ongeschikte woning wordt geen tegemoetkoming verstrekt, tenzij er belangrijke redenen zijn om hier van af te wijken. Het is onduidelijk hoe dit 'tenzij' wordt afgewogen en de opsomming van voorbeelden zou niet-limitatief moeten zijn.	In de lijn van het vorige geldt ook hierin een breed onderzoek bij een aanvraag. Mogelijke redenen die benoemd zijn, betreffen de individuele omstandigheden van de cliënt. Bovendien gaat het om voorbeelden en mogelijke redenen. Uit het gebruik van deze woorden volgt dat er nog andere redenen kunnen zijn.
			d) De constatering dat er geanticipeerd kan worden op ouderdom is onjuist. Wanneer wel vooruit gedacht kan worden, kunnen er nog steeds situaties zijn dat niet gehandeld kan worden.	Jongeren worden aangespoord om vooruit te denken, doelen te stellen, rekening te houden met de eigen mogelijkheden en te handelen. In deze lijn mag van een oudere verwacht worden dat hij, indien woonachtig in een slecht toegankelijke woning, nadenkt over zijn toekomst en zich bijvoorbeeld alvast inschrijft voor een huurwoning. Bovendien geldt ook hier weer dat gekeken wordt naar de individuele omstandigheden. Uiteraard kan er sprake zijn van onverwacht intrappende beperkingen waar niet op geanticipeerd had kunnen worden.
			e) In situaties dat snel beslist moet worden over een verhuizing, moet de gemeente ook mogelijkheden en garanties bieden dat een gemeentelijke toestemming snel wordt verleend.	Bij een dergelijke aanvraag is er sprake van een wisselwerking tussen de aanvrager en de gemeentelijke vertegenwoordiger. Indien door de aanvrager duidelijk wordt gemaakt dat snelheid gewenst is dan wordt prioriteit aan deze kwestie gegeven. Als het een toegankelijke woning betreft, waarbij er geen aanpassingen nodig zijn, dan kan dit vrij snel afgehandeld worden. Dit is ook de praktijk van alledag.
7	Vervoersvoorziening	Verstrekkingsboek	Wanneer er een andere wettelijke regeling bestaat, moet daar bij aangesloten worden. De genoemde voorbeelden zijn echter geen voorzieningen voor het sociaal verkeer. Dus dan bestaat er wel altijd recht op een vervoersvoorziening?	In zowel de verordening als het verstrekkingsboek krijgt dit punt uitgebreid aandacht. In de verordening wordt in artikel 3 onder 2c gesproken over een adequate voorliggende voorziening. Over de voorliggende vervoersvoorziening wordt aangegeven dat de gemeente beoordeelt of de verstrekte voorliggende voorziening, gezien alle omstandigheden, voldoende geschikt is voor het leven van alle dag of dat een aanvullende Wmo-voorziening moet worden verstrekt.
8	Huishoudelijke Hulp	Verstrekkingsboek	a) Er moet rekening gehouden worden met het werk van de partner (bv. Een vrachtwagenchauffeur). Het is spijtig dat er nog steeds gesproken wordt van gebruikelijke zorg. Bij het toekennen van huishoudelijke hulp	Een van de uitgangspunten van de Wmo is dat een cliënt met beperkingen ook onderzoekt wat hij zelf kan oplossen in zijn situatie en dat de gemeente pas compenseert als cliënt daar niet in slaagt. Het is ook voor de duidelijkheid dat het uitgangspunt van gebruikelijke zorg wordt beschreven, ook al is dat in de huidige maatschappij al voor velen vanzelfsprekend. Dat er maatwerk geleverd wordt, betekent dat getoetst wordt of dat algemene

			<p>moet niet alleen de medische belastbaarheid van de partner getoetst worden.</p>	<p>uitgangspunt in het individuele geval wel kan worden toegepast. Dat is regelmatig het geval, met name wanneer de hulpvraag tijdelijk is. Over het algemeen is het niet onoverkomelijk dat een gezonde partner tijdelijk wat extra inspanning in het huishoudelijke hulp levert. Iets anders wordt het wanneer er sprake is van langdurige beperkingen van een van de partners. Dan kan er aanleiding zijn om van het algemene uitgangspunt af te wijken en dat gebeurt in de praktijk dan ook zeer regelmatig. Er wordt altijd gekeken naar andere factoren, als aanwezigheid van kleine kinderen, het werk van de partner, aanwezigheid van mantelzorg e.d. Als er medische informatie wordt opgevraagd over de huisgenoot/ partner waarvan verwacht wordt dat hij/zij de gebruikelijke zorg levert, dan wil dat niet zeggen dat de overbelasting in twijfel wordt getrokken door de consultant. Vaak heeft de huisarts ook informatie over de belastbaarheid van de partner. De medische informatie is verder ook ter onderbouwing van het dossier en voor evt. andere consultants die met vervolgaanvragen te maken hebben.</p> <p>Van belang is dat er een onderscheid wordt gemaakt tussen uitstelbare en niet uitstelbare taken. Indien de partner niet aanwezig is/kan zijn door zijn werk en het betreft niet uitstelbare taken, dan is er in principe een indicatie voor het verstrekken van een huishoudelijke hulp. Voor wat betreft de niet uitstelbare taken moet bekeken worden of die in de vrije dagen/weekenden uitgevoerd kunnen worden. Als dit tijdelijk het geval is, dan is het waarschijnlijk wel op te brengen. Als het om een langdurige situatie gaat, dan is van belang duidelijk te krijgen in hoeverre overbelasting dreigt.</p> <p>In het Verstrekkingenboek wordt voor kinderen tussen de 5-13 jaar, afhankelijk van hun leeftijd (het maakt natuurlijk verschil of het kind 5 of 13 jaar is) en psychisch functioneren, een kleine bijdrage in het huishouden t.a.v. lichte huishoudelijke werkzaamheden verwacht. In het Verstrekkingenboek worden enkele lichte huishoudelijke werkzaamheden genoemd als voorbeeld, niet meer dan dat. Vanzelfsprekend geldt dat niet alleen naar de leeftijd en het psychisch functioneren van het kind wordt gekeken, maar ook naar eventuele fysieke (on)mogelijkheden bepaalde karweitjes wel of niet te doen. Ook hier geldt, dat gekeken wordt naar wat in redelijkheid mogelijk is.</p> <p>Het gaat van een meer algemene situatie, benoemd in artikel 2.2b, naar specifieke omstandigheden, benoemd in artikel 2.2c.</p>
			<p>b) Geadviseerd wordt om nog eens te kijken naar de genoemde leeftijdsgrenzen.</p>	<p>In het Verstrekkingenboek wordt voor kinderen tussen de 5-13 jaar, afhankelijk van hun leeftijd (het maakt natuurlijk verschil of het kind 5 of 13 jaar is) en psychisch functioneren, een kleine bijdrage in het huishouden t.a.v. lichte huishoudelijke werkzaamheden verwacht. In het Verstrekkingenboek worden enkele lichte huishoudelijke werkzaamheden genoemd als voorbeeld, niet meer dan dat. Vanzelfsprekend geldt dat niet alleen naar de leeftijd en het psychisch functioneren van het kind wordt gekeken, maar ook naar eventuele fysieke (on)mogelijkheden bepaalde karweitjes wel of niet te doen. Ook hier geldt, dat gekeken wordt naar wat in redelijkheid mogelijk is.</p>
9	Algemeen	Verordening	<p>a) Waarom wordt gebruikelijk zorg en mantelzorg nadrukkelijk genoemd? Dat zit toch al in de woon- en gezinssituatie?</p> <p>b) Vraagtekens bij de mogelijkheid om ontwikkelingen te kunnen voorzien.</p>	<p>Zie beantwoording punt 6.d. Hetgeen daar gesteld is m.b.t. ouderdom geldt ook in het algemeen.</p>

			<p>c) De gemeente zou (spoed)termijnen op moeten nemen voor hun beslissingen op aanvragen.</p> <p>d) Advies om het begrip 'voorzittende voorziening' in de begrippenlijst op te nemen.</p> <p>e) De begrippen leeftijd, inkomen en verzamelinkomen zijn onduidelijk. Er wordt slechts gesproken van gehuwden.</p>	<p>Zie beantwoording punt 5.a en 6.e.</p> <p><i>Wij zijn het eens met het Wmo Platform en hebben het begrip 'voorzittende voorziening' opgenomen in artikel 1; begripsbepalingen. Ook daar waar het begrip in het Verstrekkingsboek gebruikt wordt, is het nader uitgelegd.</i></p> <p>Waarschijnlijk wordt bedoeld 'leeftijd' en niet 'leeftijd'. Dit begrip is verduidelijkt. <i>Het begrip verzamelinkomen is verduidelijkt. Het begrip inkomen is verwijderd en verwerkt in artikel 16, lid 4 van de Verordening (in combinatie met artikel 20 van het Besluit), aangezien dit begrip slechts in dat artikel voorkomt. Met het gebruik van 'echtgenoot' wordt aangesloten bij de terminologie uit de Wmo. Het begrip moet breed uitgelegd worden.</i></p>
	Adviesraad voor het gehandicaptenbeleid			
	10 Betrokkenheid	Algemeen	<p>a) De stukken zijn laat aangeleverd, waardoor er sprake was van een zeer korte adviestermijn.</p> <p>b) De stukken zijn erg goed leesbaar, mede op basis van de intensieve samenwerking.</p>	<p>Door adviesorganen in het hele proces te betrekken, mee te laten lezen, suggesties mee te nemen en op tijd de planning door te geven, meenden wij dat de adviesorganen in voldoende mate in staat waren te kunnen adviseren. Tenmeer daar wij ons hebben gehouden aan de zes-wekentermijn uit de inspraakverordening.</p> <p>Het was ook de intentie om de stukken leesbaarder te maken. Wij zijn tevreden met het bereikte resultaat, mede door de samenwerking met de verschillende adviesorganen.</p> <p>Wij zijn op de hoogte van het standpunt van de adviesraad. Verder zijn wij van mening dat het vragen van een eigen bijdrage noodzakelijk is en zijn dan ook blij dat de adviesraad opmerkt dat het vragen van een eigen bijdrage niet anders kan.</p>
	11 Het eigen bijdrage beleid	Algemeen	<p>a) De raad is voorstander van een eigen-bijdragen-vrij-beleid, maar kan zich voorstellen dit in de huidige tijd het vragen van een bijdrage waarschijnlijk niet anders kan.</p> <p>b) Graag een aanvulling dat bij cumulatie van eigen bijdragen dit de draagkracht niet te boven gaat.</p>	<p>Bij cumulatie van eigen bijdragen geldt dat dit de (wettelijk bepaalde) Maximale periodebijdrage niet te boven gaat. Mensen die via het CZM (Collectieve Zorgverzekering voor Minima) gemeentepakket verzekerd zijn, zijn óók verzekerd voor eigen bijdragen voor Wmo en voor AWBZ thuiszorg.</p>

				<p>Mensen die niet op die manier verzekerd zijn en voor wie geldt dat de eigen bijdragen hun draagkracht te boven gaan, kunnen voor vergoeding hiervan een beroep doen op de bijzondere bijstand. Daarvoor gelden dan dezelfde criteria als voor andere zaken die onder de bijzondere bijstand vallen.</p> <p>Mede op verzoek van de adviesorganen zorgen we ervoor dat cliënten die problemen met het CAK hebben over hun (Wmo) eigen bijdrage, terecht kunnen bij het Zorgloket van de gemeente Groningen. Het Zorgloket zal hen informeren, adviseren en waar gewenst voor hen bemiddelen naar het CAK. Klachten over het CAK zullen uiteraard wel bij het CAK zelf moeten worden ingediend (bij de Afdeling Klachten, het CAK heeft hierover een heldere, ook digitaal beschikbare, brochure). Het Zorgloket kan hierbij wel helpen.</p>
			<p>c) Klachten van burgers over het CAK via de gemeente laten lopen.</p>	
12	Compensatieplicht	Verstrekking- genboek	<p>a) Er dient sprake te zijn van maatwerk. Dit is slechts vaag en onvoldoende beschreven.</p> <p>b) Uitleg over de passage: 'bij de beoordeling van een aanvraag komt eerst het resultaat dat bereikt moet worden, daarna passeren de verschillende oplossingen de revue, en niet alleen de individuele indicatie'.</p>	<p>Een van de kernbegrippen is het leveren van maatwerk (zie § 1.1 verstrekkingenboek). Dit wordt ook diverse malen herhaald in het verstrekkingenboek en wij zijn van mening dat het beleid op een heldere en evenwichtige manier is beschreven. Concreet waar het kan, met steeds de mogelijkheid om maatwerk te leveren wanneer de individuele omstandigheden daar aanleiding toe geven. Zo worden in het verstrekkingenboek bij verschillende voorzieningen voorbeelden gegeven waaraan getoetst wordt. Deze voorbeelden zijn niet uitputtend en moeten in samenhang met elkaar beoordeeld worden. Juist omdat er sprake is van maatwerk, kan er geen sluitende opsomming worden gegeven van onderdelen waaraan wordt getoetst.</p> <p>Met het beleid sluiten we aan bij een beweging die in het project van de VNG als 'de kanteling' wordt ingezet. Deze beweging is gebaseerd op het gegeven dat niet in de wet staat hoe de ondersteuning er uit moet zien; wat telt is het resultaat. Over de manier waarop dit resultaat behaald moet worden, gaat de kanteling. Gemeente en aanvrager bekijken samen welke oplossingen de aanvrager zelf zou kunnen treffen. Er wordt onderzocht of er voorliggende voorzieningen zijn en of die voldoende compenserend zijn. Is dat niet het geval, dan kan de oplossing gevonden worden in individuele voorzieningen. Het resultaat moet zijn dat het geconstateerde probleem is opgelost c.q. gecompenseerd.</p>
13	Voorliggende voorzieningen		<p>a) Bij enkele ziektebeelden zijn sommige voorzieningen niet voldoende om de beperking te compenseren (m.n. bij vervoersvoorzieningen).</p> <p>b) Er moet rekening worden gehouden met de financiële situatie van de cliënt.</p>	<p>Er is altijd sprake van maatwerk. Dat geldt ook voor de diverse ziektebeelden, maar het is niet mogelijk om in de beleidsdocumenten voor elk ziektebeeld een sluitende oplossing weer te geven.</p> <p>Zie ook de beantwoording bij punt 12.a.</p> <p>Zie beantwoording punt 2 en 11.b.</p>
14	Huishoudelijke Hulp		<p>a) Gebruikelijke zorg dient ruimer geformuleerd te worden (m.n. bij een</p>	<p>Wanneer de cliënt langdurig ziek is c.q. een handicap heeft en de gezonde partner raakt door het leveren van gebruikelijke zorg zodanig belast dat</p>

		huishouden van 2 volwassenen).	overbelasting dreigt, dan is er een indicatie voor het verstrekken van huishoudelijke hulp. De regel van gebruikelijke zorg is uitgangspunt en hierop wordt, indien overbelasting dreigt, altijd een uitzondering gemaakt.
		b) Voorziening via een vrijwilliger moet door de cliënt en vrijwilliger op volstrekt vrijwillige basis geaccepteerd worden.	In het verstrekkingsboek wordt het doen van de boodschappen benoemd. Als een dergelijke vrijwilligersdienst er is en het een geschikte oplossing is (d.w.z. cliënt is er ook daadwerkelijk door geholpen), dan adviseert de gemeente hier gebruik van te maken. Dit laatste wordt echter wel getoetst met de cliënt.
		c) De normtijden zijn veel te strak bemeten. Met name bij langdurige afhankelijkheid.	Normtijden worden gehanteerd omdat ze als algemeen uitgangspunt kunnen dienen, er wordt echter altijd maatwerk geleverd, d.w.z. er wordt rekening gehouden met factoren die aanleiding kunnen zijn om meer tijd te indiceren. Niet iedereen die huishoudelijke hulp aanvraagt is langdurig ziek en/of gehandicapt, ook bestaan er allerlei gradaties in zorgafhankelijkheid. Dit is de reden dat de normtijden 'gemiddelden' zijn waarvan kan worden afgeweken indien dat nodig is.
15	Vervoersvoorzieningen	Indicatiestelling is maatwerk en beperking kan ook verschillen per dag. Hier moet meer naar de situatie van het individu gekeken worden en niet alleen naar de goedkoopst compenserende voorziening.	Zie beantwoording punt 12.a.
16	Eigen bijdrage	Waarom wordt geen eigen bijdrage geheven voor een sportrolstoel en handbewogen handbikes voor sportdoelenden?	Naast de eigen bijdrage voor hulp bij het huishouden, gaan we voor vervoersvoorzieningen en woonvoorzieningen een eigen bijdrage vragen. In de wet is bepaald dat er geen eigen bijdrage wordt geheven over een rolstoel. Sportrolstoelen en handbewogen handbikes voor sportdoelenden zijn rolstoelvoorzieningen. Wij hebben besloten om voor geen enkele rolstoelvoorziening een eigen bijdrage te vragen.

Bijlage 3 bij Raadsvoorstel d.d. 19-4-2011**Verschillen tussen huidige verordening (per 1 januari 2011) en de nu voorgestelde verordening**

Kleine tekstuele aanpassingen (dus niet-inhoudelijke wijzigingen) zijn niet genoemd.

- Art. 1 onder d   Het begrip ‘hoofdverblijf’ is vervangen door ‘woonachtig’, en de omschrijving is aangepast. Hierdoor wordt beter aangesloten bij de toepasselijke artikelen in de verordening.
- Art. 1, m, n, o, p   De begrippenlijst is uitgebreid met begrippen die betrekking hebben op het eigen bijdrage beleid.
- Art. 2 en 3   Waar aan de orde zijn bepaalde woorden vervangen door vormen van het woord ‘compenseren’. Hiermee is aangesloten bij de begripsbepaling van de Wmo.
- Art. 2, lid 3   Voor een correcte onderverdeling in de soorten voorzieningen is ‘rolstoelen’ vervangen door ‘rolstoelvoorzieningen’.
- Art. 3, lid 3   In artikel 3, lid 3 sub g van de huidige verordening staat dat er bij te laat aanvragen geen op een voorziening bestaat. Uit de jurisprudentie blijkt dat dit te stringent is. Overigens wordt er in de praktijk niet zo stringent gehandeld. Om aan te sluiten bij de jurisprudentie op dit punt is het artikel aangepast. Uitgangspunt blijft dat een aanvraag wordt ingediend voordat de kosten worden gemaakt. Wanneer dat niet gebeurt, dan bestaat er toch een mogelijkheid om voor vergoeding in aanmerking te komen. Bij de overweging of een voorziening toegekend moet worden, wordt altijd mede gekeken naar de omstandigheden. Als de voorziening al is aangeschaft, dan is het soms moeilijk om de oude situatie nog te beoordelen. Daarom is de bewijslast bij de aanvrager gelegd: hij moet aantonen dat de gebruikte voorziening en de daarbij gemaakte kosten het best passend waren bij zijn situatie.
- Art. 5, algemeen   Lid 1 en 2 van dit artikel bepalen dat er een eigen bijdrage en eigen aandeel verschuldigd is. Over het eigen aandeel was nog niets geregeld, dus lid 2 is nieuw. Verder zijn in het artikel voor het eerst alle voorzieningen benoemd waarvoor geen eigen bijdrage verschuldigd is. Zowel de voorzieningen waarvoor dit structureel geldt (lid 3), als de voorzieningen waarvoor de uitsluiting alleen geldt als zij zijn aangevraagd voor de inwerkingtreding van de Verordening (lid 4).
- Art. 5, lid 3   In dit lid staan de voorzieningen waarvoor structureel geldt dat er geen eigen bijdrage of aandeel over gevraagd wordt. Het gaat om:
  - voorzieningen waarvoor dit op wettelijke gronden niet mag; rolstoelen en voorzieningen voor kinderen jonger dan 18 jaar.
  - voorzieningen waarvoor dit op grond van de gemaakte beleidskeuze niet gebeurt: collectief vervoer (Wmo taxipas) en enkele woonvoorzieningen (woningaanpassingen in gemeenschappelijke ruimten, vergoedingen voor tijdelijke huisvesting en huurderwing) waarvoor het opleggen van eigen bijdrage praktisch moeilijk uitvoerbaar is.
Wettelijk gezien mag ook voor voorzieningen die in eigendom zijn verstrekt voor de inwerkingtreding van de verordening, dus vóór 1 juli 2011, geen eigen bijdrage gevraagd worden. Dit is ondervangen in lid 4 en worden hier dus niet apart genoemd.
- Art. 5, lid 4   In dit artikel staan de voorzieningen waarvoor geldt dat er geen eigen bijdrage of aandeel over gevraagd wordt indien zij zijn aangevraagd vóór 1 juli 2011. De genoemde voorzieningen zijn beperkt en door toepassing van dit overgangsrecht zal onbegrip bij de gebruiker voorkomen worden. Overigens geldt dus dat bij het aanvragen van genoemde voorzieningen vanaf 1 juli 2011 wel een eigen bijdrage of eigen aandeel verschuldigd is.

Art. 5, lid 5	In de vigerende verordening is geregeld dat het college kon bepalen of er een eigen bijdrage verschuldigd is. Daarnaast bepaalt lid 2 dat de gemeenteraad in het besluit nadere regels kan stellen over de eigen bijdrage. Dit betekent dat het college iets vaststelt en dat de raad het vervolgens uitwerkt. Bovendien is het zo dat zowel de raad als het college bevoegd is over (een gedeelte van) het besluit. Dit is een onwenselijke situatie. Daarom zijn de leden 1 en 2 aangepast in die zin dat de verordening (dus de raad) nu bepaalt dat er een eigen bijdrage en eigen aandeel verschuldigd is. Op grond van lid 5 is het vervolgens aan het college om hier inhoud aan te geven in het besluit.
Art. 9, lid 1 onder c	Woonvoorzieningen zijn nu nog opgedeeld in 3 soorten. In het besluit en verstrekkingsboek wordt echter tevens gesproken over 'roerende woonvoorzieningen'. Daarom is deze voorziening als aparte soort toegevoegd.
Art. 9, lid 2	Voor de duidelijkheid is aangegeven dat een traplift als een roerende woonvoorziening wordt beschouwd.
Art. 11, lid 2 sub a	In sommige gevallen is de aanvrager al verhuisd voordat het college op zijn aanvraag heeft beschikt. In de huidige verordening staat dat er in een dergelijk geval geen recht op een voorziening is. Uit de jurisprudentie blijkt dat dit te stringent is. Daarom is het lid aangepast. Zie ook de toelichting hiervoor bij artikel 3, lid 3.
Artikel 14	De tekst is duidelijker geformuleerd, maar inhoudelijk niet veranderd.
Artikel 16, lid 4	Op dit moment is het zo dat personen met meer dan 1,5 maal het voor hen geldende norminkomen niet in aanmerking komen voor een gebruiksvergoeding van (bruikleen)auto of (rolstoel)taxi. Dat betekent dat de extra kosten die zij hiervoor maken niet meetellen in het anticumulatiebeginsel, terwijl het hier gaat om kosten die zij niet zouden maken als zij deze voorziening niet nodig hadden. Deze <i>extra</i> gebruikskosten zijn dus niet algemeen gebruikelijk en zouden daarom voor vergoeding in aanmerking moeten komen. Daarom is in de voorgestelde verordening het artikel zodanig aangepast dat hiervoor de inkomensgrens vervalt. Iedereen kan nu in aanmerking komen voor de vergoeding van de extra gebruikskosten. Hierdoor wordt op het terrein van eigen bijdragen geen onderscheid meer gemaakt tussen deze financiële vervoersvoorzieningen en alle andere Wmo voorzieningen. Voor alle voorzieningen moet een eigen bijdrage of eigen aandeel betaald worden en alle voorzieningen tellen mee in de anticumulatie. Bij hoge inkomens kan het eigen aandeel even hoog zijn als de vergoeding zelf, maar dit telt dan wel mee in de anticumulatie en bovendien krijgt de cliënt 33 % korting op basis van de Wtcg. Omdat een auto zelf wel algemeen gebruikelijk is, is gehandhaafd dat aan een persoon met een inkomen van 1,5 maal het norminkomen geen (bruikleen)auto, brommobiel of gesloten gehandicaptenvoertuig wordt verstrekt. Dit artikel moet in samenhang met artikel 20 van het besluit worden gelezen. Toegevoegd is: 'rolstoeltaxi en/of bruikleenauto'.
Art. 17, onder d	Er is sprake van een financiële tegemoetkoming in plaats van een forfaitaire tegemoetkoming. Dit in aansluiting op het bepaalde in de Wmo.
Art. 22	
Art. 25	De tekst is duidelijker geformuleerd, maar inhoudelijk niet veranderd.
Toelichting	In de artikelsgewijze toelichting zijn meer artikelen toegelicht en is op enkele artikelen een aanvullende toelichting gegeven.

Bijlage 4 bij Raadsvoorstel d.d. 19-4-2011
Concept bekendmakings- en publicatietekst

Wmo beleid individuele voorzieningen

De raad van de gemeente Groningen maakt bekend:

dat hij in de raadsvergadering van 25 mei 2011, besluitnummer .... heeft besloten om

- a. kennis te nemen van het inspraakverslag betreffende de Verordening Wmo voorzieningen gemeente Groningen, het Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Groningen en het Verstrekkingenboek Individuele voorzieningen Wmo gemeente Groningen;
- b. de Verordening Wmo voorzieningen gemeente Groningen vast te stellen en in werking te laten treden op 1 juli 2011, dit onder gelijktijdige intrekking van de op 27 september 2006 vastgestelde en het laatst op 31 maart 2010 gewijzigde Verordening;

Dit besluit is bekendgemaakt door plaatsing in het Gemeenteblad met het nummer ..... en treedt in werking op 1 juli 2011.

Het college van burgemeester en wethouders van Groningen maakt bekend:

dat het in de collegevergadering van 19 april 2011, besluitnummer .... heeft besloten:

- a. het Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Groningen vast te stellen, onder gelijktijdige intrekking van het op 22 december 2009 vastgestelde en het laatst op 14 december 2010 gewijzigde Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Groningen;
- b. het Verstrekkingenboek Individuele voorzieningen Wmo gemeente Groningen vast te stellen, onder gelijktijdige intrekking van het op 8 mei 2007 vastgestelde Verstrekkingenboek voorzieningen maatschappelijke ondersteuning gemeente Groningen;
- c. het Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Groningen en het Verstrekkingenboek Individuele voorzieningen Wmo gemeente Groningen in werking te laten treden gelijktijdig met de door de raad vast te stellen Verordening Wmo voorzieningen gemeente Groningen;

Dit besluit is bekendgemaakt door plaatsing in het Gemeenteblad met het nummer ..... en treedt in werking op 1 juli 2011.

Deze stukken zijn de gemeentelijke uitwerking van het bepaalde in de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) over de individuele voorzieningen die inwoners kunnen ontvangen. De verordening is door de gemeenteraad opgesteld om het kader en de hoofdlijnen van het gemeentelijk beleid aan te geven. Het besluit en het verstrekkingenboek zijn de uitwerking van de verordening door het college en bieden meer praktische beleidsstukken.

Inwoners met een Wmo-voorziening zijn per brief geïnformeerd. Op de website van het zorgloket (www.zorgloket.groningen.nl) zijn de antwoorden te vinden op de meest gestelde vragen. Inwoners met vragen kunnen ook contact opnemen met het Zorgloket via telefoonnummer 050 367 42 00 of met het STIP in de wijk.

Voor een nadere toelichting over de inhoud en gevolgen van deze besluiten wordt verwezen naar het persbericht van 26 mei 2011.

De besluiten liggen vanaf vandaag voor iedereen ter inzage en zijn kosteloos verkrijgbaar bij het Gemeentelijk Informatie Centrum (GIC), Kreupelstraat 1 (De Prefecten Hof) te Groningen: open op maandag van 13.00-16.00 uur, dinsdag tot en met vrijdag van 9.00-16.00 uur, op donderdag ook van 18.00-20.00 uur.

Groningen, ... mei 2011.